

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่องรูปแบบการบริหารมหาวิทยาลัยราชภัฏ ภายใต้พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. 2547 ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับดังนี้

ส่วนที่ 1 สรุปผลการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ และสังเคราะห์เนื้อหาที่ได้จากการสัมภาษณ์

ส่วนที่ 2 ร่างรูปแบบการบริหารมหาวิทยาลัยราชภัฏ ภายใต้พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. 2547

ส่วนที่ 3 รูปแบบการบริหารมหาวิทยาลัย ภายใต้พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. 2547 ที่ผ่านการตรวจสอบโดยผู้ทรงคุณวุฒิ

ส่วนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการประเมินรูปแบบการบริหารมหาวิทยาลัยราชภัฏ ภายใต้พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. 2547 และข้อคิดเห็นเพิ่มเติมของผู้เชี่ยวชาญตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 1 สรุปผลการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ

ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดทฤษฎี เอกสาร รายงานของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. 2547 แล้วนำมาสร้างเป็นแบบสัมภาษณ์ เพื่อนำไปสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ 7 ท่าน ผลจากการสัมภาษณ์สรุปประเด็นสำคัญที่สามารถนำไปใช้ในการพัฒนา รูปแบบการบริหารมหาวิทยาลัยราชภัฏได้ 9 ประเด็น ดังนี้

1. ด้านการเรียนการสอน

การเรียนการสอนยังเป็นระบบเก่า ผู้สอนสอนตามตำรา การเรียนการสอนต้องตอบสนองต่อผู้เรียน ต่อสังคมและชุมชน การเรียนการสอน ต้องดูแลเป็นส่วนตัวแล้วเสริมสิ่งที่สังคมและตลาดแรงงานต้องการเพิ่มในหลักสูตร ท้นต่อการแข่งขันทางธุรกิจ และสามารถนำไปประกอบอาชีพได้ ปัจจุบันการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัยราชภัฏยังเป็นรูปแบบเดิมตอบสนองความต้องการของชุมชนและสังคมไม่มากเท่าที่ควร การเรียนการสอนควรเน้นคุณภาพมากกว่าปริมาณ และการเปิดระดับบัณฑิตศึกษาต้องตอบคำถามได้ว่าเรียนแล้วไปทำอะไร การเรียนการสอนไม่ใช่การท่องจำ แต่เป็นการเรียนอย่างเข้าใจ ครูผู้สอนต้องเติมสิ่งใหม่ๆ กับผู้เรียน การให้ความรู้แก่ผู้เรียน ผู้สอนต้องมีมาตรฐานด้านความรู้แบบเดียวกัน ในการถ่ายทอดการเรียนการสอน

การสอนแบบเน้นปัญหาเป็นหลัก (Problem Based Learning) เน้นวิธีการสร้างกระบวนการทัศน์ใหม่ มากกว่าการป้อนข้อมูล การสอนเน้นการบูรณาการ การสอนแบบสหวิทยาการ (Interdisciplinary) ผู้สอนต้องปรับเปลี่ยนวิธีการสอนใหม่ โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และควรมีหลักสูตรการเรียนการสอนที่เชื่อมโยงกับการเรียนการสอนเชิงภูมิปัญญาท้องถิ่น

นอกจากนี้ ด้านการสอนยังพบว่า เป็นการสื่อสารแบบทางเดียว ควรมีวิธีสอน หลาย ๆ รูปแบบ มหาวิทยาลัยต้องมีความพร้อมทั้งคนและอุปกรณ์การเรียนการสอน มีแหล่งการเรียนรู้ที่ทันสมัย สะดวกในการเข้าถึง การผลิตบัณฑิตต้องมีคุณภาพ ภาควิชาควรเป็นผู้ฝึก (Trainer) หรือผู้อำนวยความสะดวก (Facilitator) ผลผลิตของมหาวิทยาลัยต้องถูกบันทึกโดยระบบที่ดี เมื่อผลิตบัณฑิตที่จบออกไปแล้ว ควรมีการติดตามผลเพื่อนำผลการวิเคราะห์มาศึกษา เป็นรายกรณี อาจต้องใช้แรงกดดันจากภายนอกเพื่อให้มีการปรับปรุงแก้ไขไปในแนวทางที่ควรจะเป็น ให้สังคมสะท้อนภาพ หรือให้ประชาพิจารณ์ (Public Hearing) นอกจากนี้ต้องมีการพัฒนานักศึกษาให้มีจิตสำนึก ต้องพยายามสร้างเอกลักษณ์ให้เห็นความแตกต่างว่าจะประกันคุณภาพ ภาควิชาอย่างไร

2. ด้านหลักสูตร

แนวทางการเปิดหลักสูตรใหม่ยังมีน้อยมาก ส่วนใหญ่ใช้หลักสูตรเดิมที่เปิดมานาน สมัยที่เป็นวิทยาลัยครูและเป็นสถาบันราชภัฏ หลักสูตรใหม่ควรยึดเกณฑ์มาตรฐานของ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา และศึกษาแนวโน้มการรองรับของตลาดแรงงาน หลักสูตรต้องตอบสนองความต้องการของชุมชน ท้องถิ่น ต้องยึดตลาดเป็นตัวตั้ง แล้วเสริมสิ่งที่สังคมและตลาดแรงงานต้องการเพิ่มในหลักสูตร หลักสูตรที่เปิดไม่ควรมองเฉพาะบุคลากรที่มีอยู่ในมหาวิทยาลัยเท่านั้น แต่ต้องดูตลาดแรงงาน สังคม และชุมชนเป็นหลักกว่ามีความต้องการให้เปิดสาขาใด การเปิดหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาควรเน้นเฉพาะสาขาที่ชำนาญจริง ๆ และเพิ่มทักษะทางภาษาอังกฤษ

3. ด้านการรับนักศึกษาและคุณลักษณะของบัณฑิต

การรับนักศึกษาควรเน้นความเป็นเลิศทางคุณธรรม จริยธรรม ความมีค่าของความเป็นคน ควรเน้นทั้งด้านวิชาการและคุณธรรมควบคู่กันไป สร้างบัณฑิตรับใช้สังคม เป็นผู้นำที่เหมาะสมและ สร้างคนให้พึ่งตนเองได้อย่างแท้จริง และสามารถนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ได้จริง

4. ด้านกิจกรรมนักศึกษา

ด้านกิจกรรมนักศึกษาควรมีการเชื่อมโยงกับหน่วยงานอื่นและจัดตั้งศูนย์ส่งเสริมประสิทธิภาพการเรียนการสอน ส่งเสริมด้านคุณธรรม จริยธรรม และมีการประกันคุณภาพ

การศึกษา ควรพัฒนาความร่วมมือระหว่างโปรแกรมวิชา ภาควิชา และคณะวิชา ในด้านวิชาการ และกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้ให้กับชุมชน ควรมีกิจกรรมการเรียนรู้นอกห้องเรียนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยส่งเสริมการเรียนรู้จากประสบการณ์จริงบนฐานภูมิปัญญาท้องถิ่นสนับสนุนการทำโครงการของผู้เรียนที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาการด้านวัฒนธรรมท้องถิ่นหรือของชาติ

5. ด้านอาจารย์ผู้สอน

ด้านอาจารย์ผู้สอน ส่งเสริมการทำผลงานทางวิชาการของคณาจารย์ ควรมีระบบการเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการที่มีความหลากหลาย ตามภารกิจของมหาวิทยาลัย ทั้งด้านการสอน การวิจัย การบริการวิชาการ และทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ส่งเสริมให้คณาจารย์ผลิตผลงานทางวิชาการ เป็นที่ยอมรับจากสังคมภายนอก ควรมีระบบพัฒนาคณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษาที่มีคุณภาพและชัดเจน มีโครงการ ผลงานวิชาการและงานวิจัยลงในวารสารระดับนานาชาติที่เป็นการพัฒนาภูมิปัญญาท้องถิ่นที่ผสมผสานเข้ากับภูมิปัญญาสากล มีการกำหนดมาตรฐานสำหรับภาระงานประเภทต่าง ๆ ของอาจารย์ที่ชัดเจน เหมาะสมกับการปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ อาจารย์ผู้สอนไม่ควรสอนเกิน 12 ชั่วโมง และไม่เกิน 2 รายวิชา และมีเวลาเพียงพอเพื่อการทำงานวิจัย ได้นอกจากนี้ควรให้สวัสดิการและการสร้างขวัญกำลังใจให้ผู้สอนอยู่ในสังคมอย่างมีเกียรติ

6. ด้านการบริหาร

ส่งเสริมให้ผู้เรียนที่ได้รับรางวัลจากการประกวดผลงาน หรือโครงการที่เกี่ยวข้องกับการประยุกต์ภูมิปัญญาท้องถิ่นกับภูมิปัญญาสากลเข้าด้วยกัน สร้างความร่วมมือระหว่างมหาวิทยาลัยและชุมชนให้เข้ามามีส่วนร่วมจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาภูมิปัญญาท้องถิ่น สร้างความพึงพอใจของนายจ้าง ผู้ประกอบการ ผู้ใช้บัณฑิต ทั้งด้านปริมาณและคุณภาพของบัณฑิตสาขาต่าง ๆ และมีการเชื่อมโยงศิลปวัฒนธรรมกับการพัฒนาการเรียนรู้ หลักสูตร และกิจกรรมต่าง ๆ ในการจัดการศึกษา

7. ด้านการวิจัย

ด้านการวิจัยเน้นการวิจัยชุมชนและสังคม ประเด็นการวิจัยต้องเน้นเกี่ยวกับเรื่องชุมชนเป็นหลัก ต้องสร้างนักวิจัยให้เกิดขึ้นในวงวิชาการ เรียนรู้จากผลงานวิจัยวิชาการ และสร้างงานวิจัยให้เกิดขึ้นให้สังคมยอมรับและเป็นที่ยอมรับ การบริหารงานวิจัยต้องมีการเผยแพร่สู่สาธารณชน และต้องมีการปฏิบัติจริง การวิจัยต้องแก้ปัญหาการเรียนการสอนอย่างจริงจัง แก้ปัญหาชุมชนและสังคม การวิจัยต้องมีหลักฐานการวิจัยทุกด้านและนำไปบูรณาการสู่การสร้างคน

8. ด้านงบประมาณและการสนับสนุนการทำวิจัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏควรสนับสนุนงบประมาณเพื่อการวิจัยโดยเฉพาะ ควรจัดสรรงบประมาณ 3 เปอร์เซ็นต์ของงบประมาณทั้งหมดให้อาจารย์ผู้สอนทำการวิจัย มหาวิทยาลัยราชภัฏควรรวมตัวกับมหาวิทยาลัยส่วนภูมิภาคอื่น ๆ ทำการวิจัย สร้างเครือข่ายและความร่วมมือกัน มหาวิทยาลัยราชภัฏต้องอาศัยหน่วยงานกลางในการประเมินงานวิจัย ซึ่งอาจเรียกว่า สถาบันวิจัย มหาวิทยาลัยราชภัฏไม่เหมือนมหาวิทยาลัยอื่น ๆ ที่คณาจารย์ที่ทำงานวิจัยมีความเข้มแข็งทางวิชาการและเป็นที่ยอมรับของสังคมมานานและต้องมีการวิจัย ที่เกี่ยวข้องกับโครงการอันเนื่องมาจากแนวพระราชดำริในการปฏิรูปภารกิจของมหาวิทยาลัยเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น โดยมีจำนวนงานวิจัยที่นำไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาท้องถิ่นได้อย่างดี

9. ด้านการบริการชุมชน

มหาวิทยาลัยราชภัฏต้องทราบความต้องการของชุมชนและมองตนเองให้ออกกว่าจุดยืนของตนเองอยู่ที่ไหน มหาวิทยาลัยราชภัฏควรมองท้องถิ่นให้มาก ต้องลงไปช่วยท้องถิ่น และผสมผสานซึ่งกันและกันระหว่างนักวิชาการและนักบริหาร การบริการชุมชนต้องเปิดกว้างให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอนและกิจกรรมของมหาวิทยาลัย และมหาวิทยาลัยราชภัฏควรให้ความร่วมมือกับจังหวัดในการทำแผนยุทธศาสตร์ แผนกลยุทธ์ แผนการจัดการความรู้ มหาวิทยาลัยราชภัฏควรบริการชุมชนโดยมีจุดแข็งในเรื่อง โครงการกองทุนหมู่บ้าน การติดตามบัณฑิต การเปิดหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต โครงการความร่วมมือกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ควรให้ความสำคัญกับชุมชน ตอบสนองความต้องการของชุมชน เปิดโอกาสให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริการทางวิชาการและวิจัยชุมชน เน้นบริการชุมชนทุกรูปแบบ ประชาสัมพันธ์ ตอบปัญหาชุมชนได้ มองปัญหาของชุมชนให้รอบด้าน การบริการชุมชนต้องมีการประชาสัมพันธ์ สร้างการยอมรับและช่วยให้ชุมชนสามารถพัฒนาระบบและพึ่งตนเอง และหาวิธีทางช่วยเหลือชุมชนให้ช่วยเหลือตนเองได้

มหาวิทยาลัยราชภัฏต้องสร้างความเข้มแข็งให้กับผู้นำชุมชน ผู้นำศาสนา นักการเมือง ให้มีจิตสำนึกในการปกครองระบอบประชาธิปไตย มหาวิทยาลัยราชภัฏต้องเรียนรู้และถ่ายทอดในการเป็นตัวอย่างที่ดีของชุมชน ควรสร้างเครือข่ายความร่วมมือให้กับชุมชนให้ชุมชนเข้มแข็ง สร้างภาวะผู้นำให้เกิดขึ้นกับชุมชน มหาวิทยาลัยราชภัฏต้องจรรโลงด้านวัฒนธรรมและจริยธรรมในชุมชนและท้องถิ่น และต้องให้บริการชุมชนในด้านต่าง ๆ เช่น การจัดอบรมสัมมนา การถ่ายทอดความรู้ การจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาชุมชนและท้องถิ่น สร้างผลงานทางวิชาการและพัฒนางานวิจัย โดยเน้นวิจัยชุมชนและท้องถิ่น เพื่อสร้างการยอมรับให้เกิดขึ้นในระดับนานาชาติ ควรสร้างเครือข่ายกับองค์กรต่างประเทศเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏต้องถ่ายทอดเทคโนโลยี

ให้กับชุมชน เพื่อให้ชุมชนท้องถิ่นนำความรู้ด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมไปประยุกต์ใช้ได้ ควรให้การสนับสนุนด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ และจัดหาคอมพิวเตอร์สำหรับใช้ในการบริการชุมชน ให้ความรู้แก่ชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยราชภัฏต้องร่วมมือกับชุมชนในการพัฒนาทรัพยากรที่อยู่ให้เกิดประโยชน์อย่างสูงสุด และปลูกฝังให้คนในชุมชนมีจิตสำนึกรักและหวงแหนทรัพยากร และทรัพยากรในท้องถิ่นได้รับการดูแลรักษา พื้นฟูอย่างยั่งยืน นอกจากนี้มหาวิทยาลัยราชภัฏควรสร้างเครือข่ายความร่วมมือและมีมิติที่หลากหลายกับกลุ่มคนต่าง ๆ ในสังคมอย่างแท้จริง การมีงานวิจัยตามแนวพระราชดำริที่ได้รับรางวัลเพื่อนำมาใช้ในการพัฒนาท้องถิ่น

ข้อคิดเห็นเพิ่มเติมของผู้ทรงคุณวุฒิเกี่ยวกับการบริหารงานของมหาวิทยาลัยราชภัฏ

ผู้ทรงคุณวุฒิได้ให้ข้อคิดเห็นเพิ่มเติมนอกเหนือจากประเด็นสัมมนาทั้ง 9 ประเด็นสรุปได้ดังนี้

1. การเรียนการสอน

- 1.1 การบริหารการเรียนการสอน ควรผลิตบัณฑิตที่มีความรู้คุณธรรม สำนึกในความเป็นไทย
- 1.2 มหาวิทยาลัยราชภัฏมีย่อจำกัดด้านการ โอนหน่วยกิตผู้มีความรู้ความสามารถด้านภูมิปัญญาท้องถิ่น ไม่สามารถนำความรู้มาเทียบกับการเรียนรู้ในหลักสูตรของมหาวิทยาลัย
- 1.3 มหาวิทยาลัยราชภัฏมีแหล่งเรียนรู้หรือแหล่งข้อมูลในชุมชนที่เพียงพอ จะเอื้อให้นักศึกษารักการเรียนรู้
- 1.4 ณาจารย์บางคนไม่เห็นความสำคัญจึงไม่บูรณาการคุณธรรมเข้าไปในการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาที่ตนรับผิดชอบ
- 1.5 นักศึกษามีข้อจำกัดด้านการเข้าถึงข่าวสารข้อมูลที่ทันสมัยและสะดวกรวดเร็ว

2. การบริหารงาน

- 2.1 โครงสร้างการบริหารงานของมหาวิทยาลัยราชภัฏต้องชัดเจน มีการกำหนดบทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบของแต่ละสาขางานบังคับบัญชาชัดเจน ไม่ก้าวร้าวหน้าที่ซึ่งกันและกัน ควรสร้างจิตสำนึกแบบประชาธิปไตยให้กับสมาชิกในองค์กรให้ได้
- 2.2 การบริหารจัดการมหาวิทยาลัยราชภัฏต้องเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันมีแนวคิดไปในทิศทางเดียวกัน ดังนั้น อธิการบดีต้องเลือกทีมงานที่เข้มแข็งและมีคุณภาพ เพื่อมาปฏิบัติงานระดับนโยบายได้ ต้องเลือกคนให้เหมาะสมกับงาน พิจารณาตามความถนัดและความสนใจ
- 2.3 ระบบการบริหารจัดการในการสรรหาผู้บริหาร ควรมีการสรรหาผู้ที่มีความเหมาะสมที่จะเป็นผู้บริหาร คือเป็นผู้ที่มีทั้งความรู้และความสามารถ

2.4 ผู้บริหารของมหาวิทยาลัยราชภัฏ มีความแตกต่างระหว่างบุคคลสูง

2.5 การบริหารงานของมหาวิทยาลัยราชภัฏต้องมีทิศทางเป้าหมาย มีหลักการ จุดมุ่งหมายที่ชัดเจน และต้องมีการตรวจสอบ ติดตามและประเมินผลการทำงานการทำงานต้อง โปร่งใสตรวจสอบได้

2.6 มหาวิทยาลัยราชภัฏขาดความเป็นเอกลักษณ์ เนื่องจากเดิมมหาวิทยาลัยราชภัฏ มีฐานะเป็นวิทยาลัยครู เป็นสถาบันราชภัฏ ผลิตบัณฑิตสาขาวิชาชีพครู เมื่อปรับเปลี่ยนมาเป็น มหาวิทยาลัยราชภัฏ มีสาขาสอนที่หลากหลาย ไม่สามารถสร้างบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถ เฉพาะทางมาสอนได้ แต่ให้อาจารย์ที่สอนสายการศึกษาเดิมไปสอนต่างสาขา

2.7 มหาวิทยาลัยราชภัฏมีอุปสรรคด้านความจำกัดด้านการประสานงาน การติดต่อ เพราะไม่สามารถเชื่อมโยงเครือข่าย สร้างความร่วมมือกับชุมชน โดยให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการแก้ปัญหาท้องถิ่น และการบริการของมหาวิทยาลัยที่มีต่อชุมชนยังไม่ประทับใจเท่าที่ควร

2.8 มหาวิทยาลัยราชภัฏมีอุปสรรคในการบริหารจัดการภายใน เช่น อุปสรรค การเมืองภายใน อุปสรรคด้านความอาวุโส ความแตกต่างระหว่างช่วงอายุ ทำให้เกิดความ แนวความคิดที่แตกต่างกัน วัฒนธรรมองค์กรยังต้องให้เกียรติผู้อาวุโสมากกว่าอาจารย์ที่อายุน้อย ดังนั้น ความคิดเห็นส่วนใหญ่จึงมาจากผู้อาวุโสมากกว่า ผู้ที่มีอายุน้อยจึงไม่มีโอกาสแสดงความคิดเห็นที่เป็นประโยชน์แก่องค์กรหรือมหาวิทยาลัยได้

2.9 อาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏขาดความร่วมมือในการทำงานเป็นทีม ควรมีการ รวมกลุ่มกันทำงานหรือสร้างพลังกลุ่ม

2.10 เป้าหมายของการบริหารมหาวิทยาลัยราชภัฏคือต้องเลี้ยงตัวเองได้ พึ่งตัวเองได้

2.11 ในการบริหารงานให้ประสบผลสำเร็จ ผู้บริหารต้องสร้างบารมีให้เกิดขึ้นทั้งวิธี คิดและวิธีทำ ผู้บริหารต้องมีวิสัยทัศน์ ต้องมองรอบด้าน ต้องรับรู้ข่าวสารข้อมูลที่ทันสมัย ตลอดเวลา และผู้บริหารต้องแสดงภูมิรู้อย่างแท้จริง และไม่ควรมัวแต่ตาสูงจนเกินไป

2.12 ผู้บริหารมหาวิทยาลัยราชภัฏต้องสร้างวัฒนธรรมองค์กรให้ได้รับการยอมรับให้ ได้ การบริหารงานจึงจะประสบผลสำเร็จ

2.13 การบริหารงานของมหาวิทยาลัยราชภัฏ ควรลดขั้นตอนการบริหารงานให้น้อย ที่สุด ลดขั้นตอนความยุ่งยากและสลับซับซ้อนของงานบางอย่างให้ลดลง และยึดคณะบุคคลเป็น หลักในการบริหารงาน

2.14 ปัญหาและอุปสรรคของการบริหารมหาวิทยาลัยราชภัฏขณะนี้ คือ การ บริหารงานทุกด้านไม่เป็นไปตามเกณฑ์ เนื่องจากพระราชบัญญัติและมาตรฐานของสำนักงาน คณะกรรมการการอุดมศึกษาเป็นตัวกำหนด ซึ่งตามหลักเกณฑ์มาตรฐานของสำนักงาน

คณะกรรมการการอุดมศึกษาใหม่ เป็นปัญหาและอุปสรรคต่องานวิชาการของมหาวิทยาลัยราชภัฏเป็นอย่างมาก

2.15 กรรมการสภามหาวิทยาลัย กรรมการภายนอกมหาวิทยาลัยต้องมาจากชุมชนท้องถิ่น และสามารถรู้ปัญหาของชุมชนและท้องถิ่นได้เป็นอย่างดี

2.16 พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏมีความสอดคล้องกับชุมชน และสอดคล้องกับการศึกษา วิจัย นำไปใช้ในการพัฒนาท้องถิ่นได้

2.17 การพัฒนามหาวิทยาลัยราชภัฏต้องดูบริบทของตนเอง ดูความสอดคล้องและสอดคล้องกับนโยบายรัฐบาล แผนยุทธศาสตร์ของประเทศ แผนการศึกษาชาติ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

2.18 จุดเด่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏคือ การแก้ไขปัญหาที่แท้จริงของฐานรากแต่ความสำเร็จขึ้นอยู่กับศักยภาพและความพร้อมขององค์กร ต้องทำความเข้าใจในรูปแบบยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏ การทำแผนปฏิบัติเพื่อนำไปสู่การจัดสรรงบประมาณได้

2.19 มหาวิทยาลัยราชภัฏต้องสร้างรูปแบบองค์กรแห่งการเรียนรู้ (Learning Organization) ให้เกิดขึ้นให้ได้ การสร้างรูปแบบต้องให้มีความสอดคล้องกับวิสัยทัศน์ของแต่ละคน วิสัยทัศน์ของแต่ละกลุ่ม และสามารถนำไปปฏิบัติได้

3. อาจารย์ผู้สอน

3.1 อาจารย์มีชั่วโมงสอนมาก โดยเฉพาะการเปิดภาคพิเศษและวิทยาเขต ในเชิงการเรียนการสอน จึงทำให้อาจารย์มีการศึกษาค้นคว้าและทำวิจัยน้อยมาก และไม่มีเวลาพัฒนาตนเอง

3.2 อาจารย์ขาดสมรรถนะพื้นฐาน ไม่สามารถเรียนต่อในระดับสูงได้ เพราะความสามารถ ศักยภาพถึงจุดแข็งตัว หรือความสามารถถูกจำกัดอยู่เท่านั้น

3.3 ปัญหาของคณาจารย์ที่ต้องเป็นตัวอย่าง ซึ่งเป็นสิ่งที่พัฒนายาก หากอาจารย์ไม่ทำเป็นแบบอย่างที่ดี ก็ยากที่จะพัฒนาคนอื่น

3.4 อาจารย์ต้องมีพื้นฐานทางจริยธรรมและมีบุคลิกภาพที่เหมาะสม

3.5 มาตรฐานวิชาการและบุคลากรไม่เป็นไปตามเกณฑ์ของ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

3.6 บุคลากรไม่มีความกระตือรือร้นในการเพิ่มวุฒิ ไปเรียนต่อ และทำผลงานทางวิชาการเพื่อเพิ่มตำแหน่งทางวิชาการให้สูงขึ้น

3.7 อาจารย์ต้องมีทักษะการคิด จึงจะสามารถสร้างศิษย์ให้คิดเป็น ทำเป็น และแก้ปัญหาเป็นได้

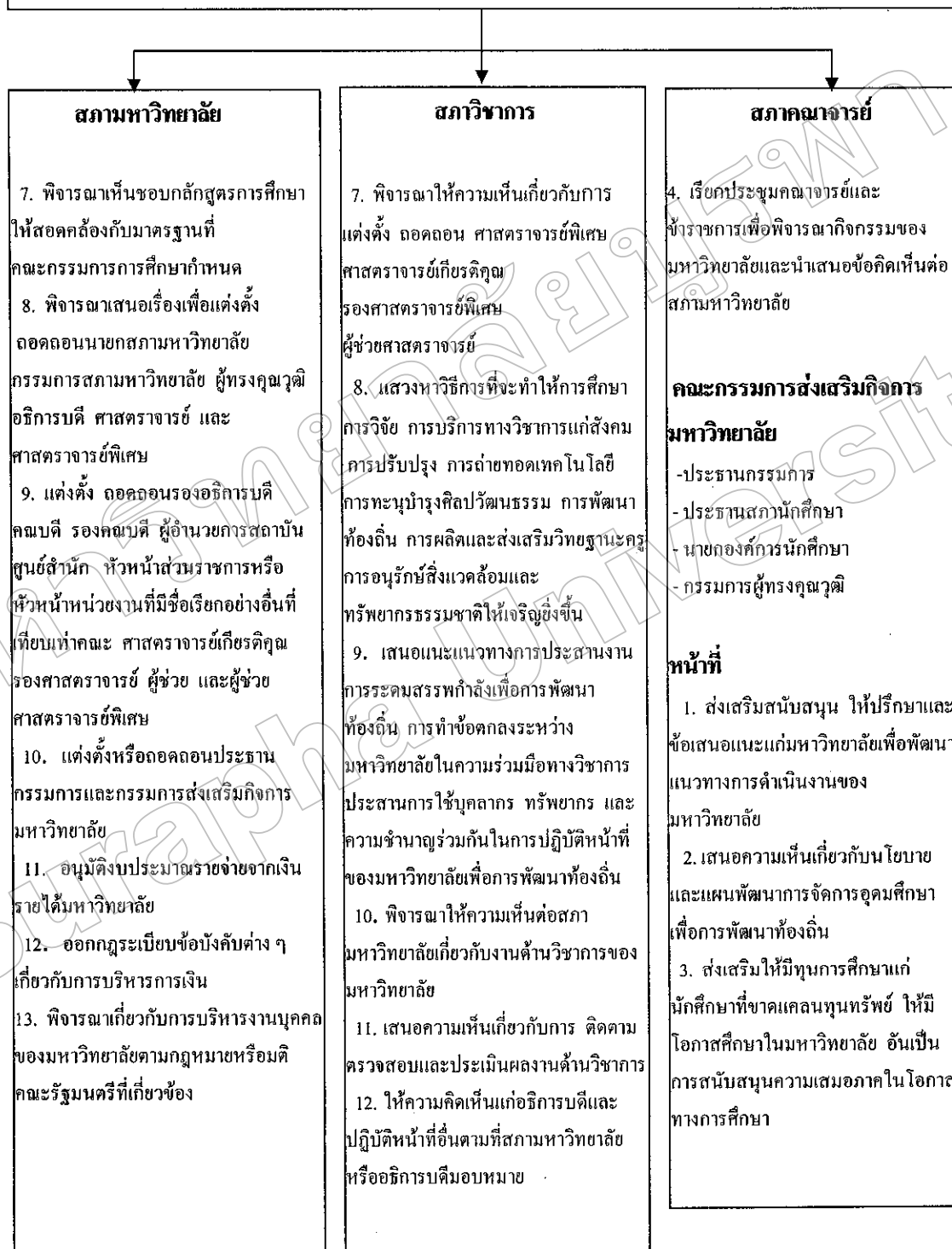
ส่วนที่ 2 รำรูปแบบการบริหารมหาวิทยาลัยราชภัฏ ภายใต้พระราชบัญญัติ มหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. 2547

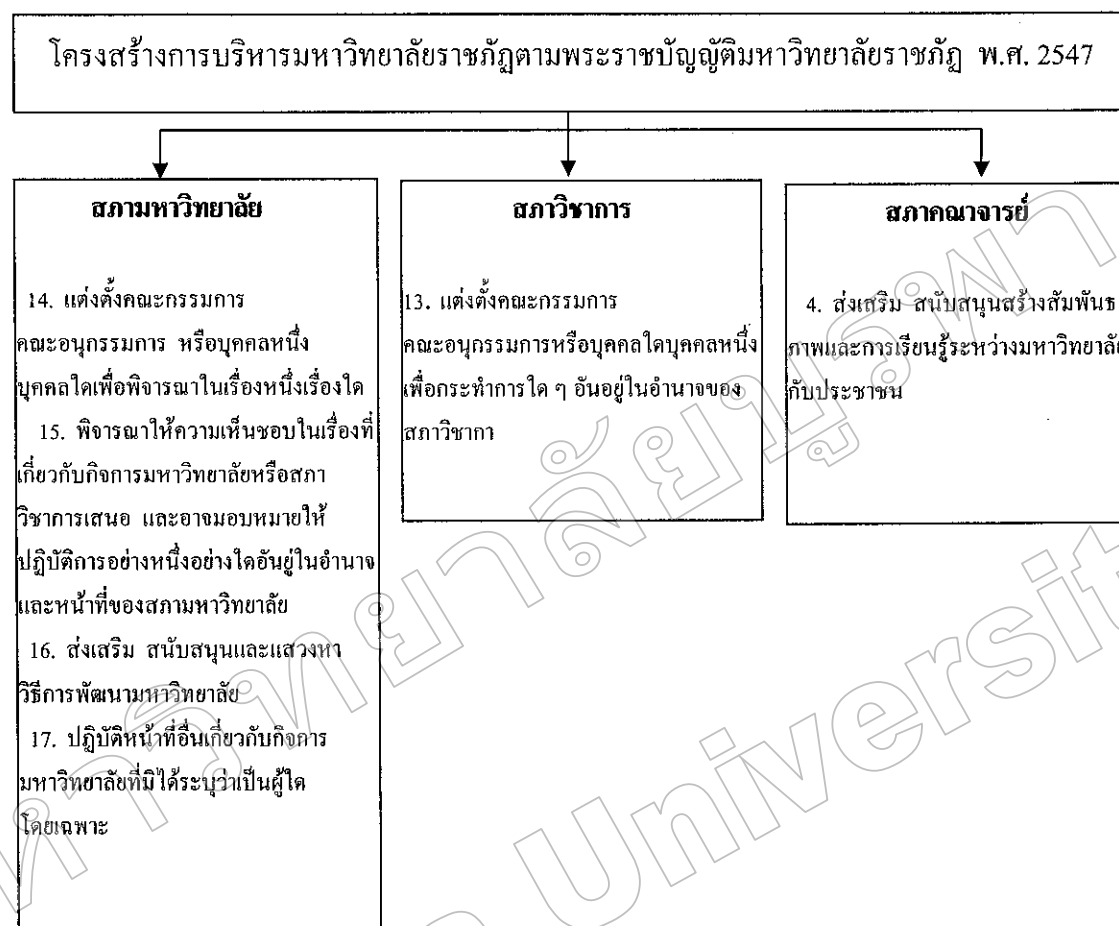
ผู้วิจัยได้นำผลการสัมภาษณ์ภาวนวิเคราะห์และสังเคราะห์เนื้อหา แล้วได้ทำโครงสร้าง การบริหารมหาวิทยาลัยราชภัฏตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. 2547 และร่าง (1) รูปแบบการบริหารมหาวิทยาลัยราชภัฏ ภายใต้พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. 2547 ทั้งในระดับบริหาร (ภาพที่ 6) และระดับปฏิบัติ (ภาพที่ 7)

ภาพที่ 6 แสดงโครงสร้างการบริหารมหาวิทยาลัยราชภัฏตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. 2547

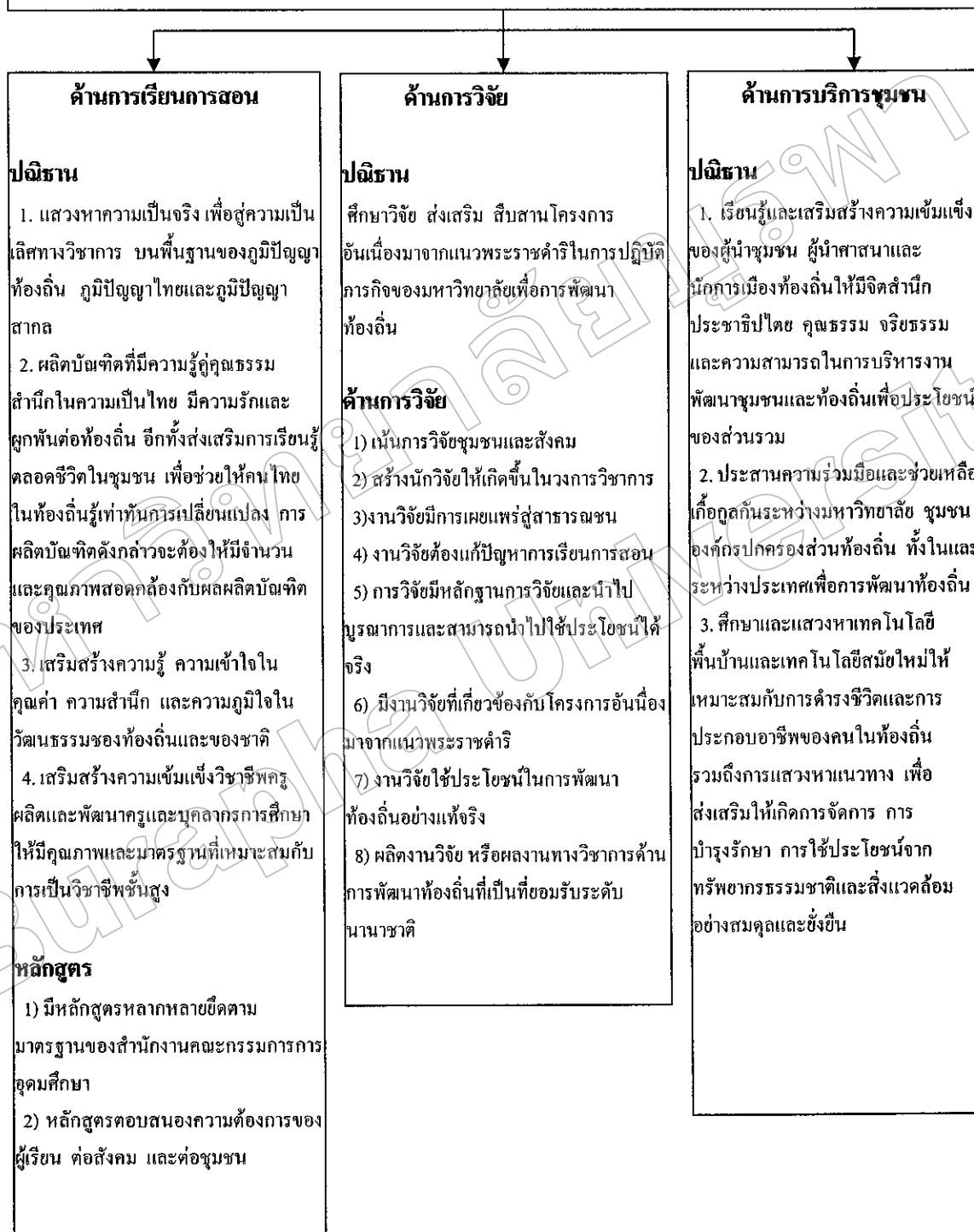
โครงสร้างการบริหารมหาวิทยาลัยราชภัฏตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. 2547

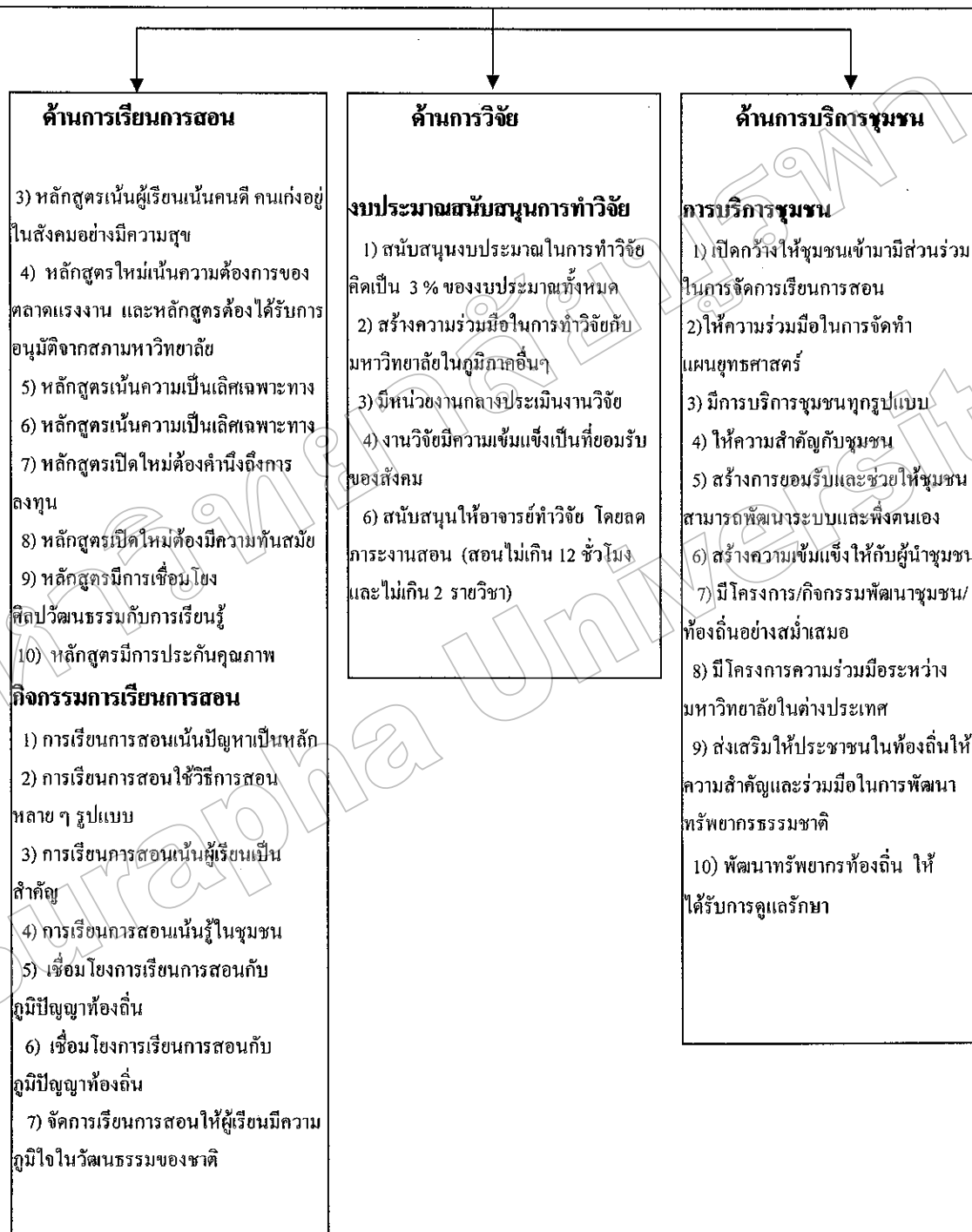
ภาพที่ 6 (ต่อ)

ร่าง (1) รูปแบบการบริหารมหาวิทยาลัยราชภัฏ ภายใต้พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ.2547

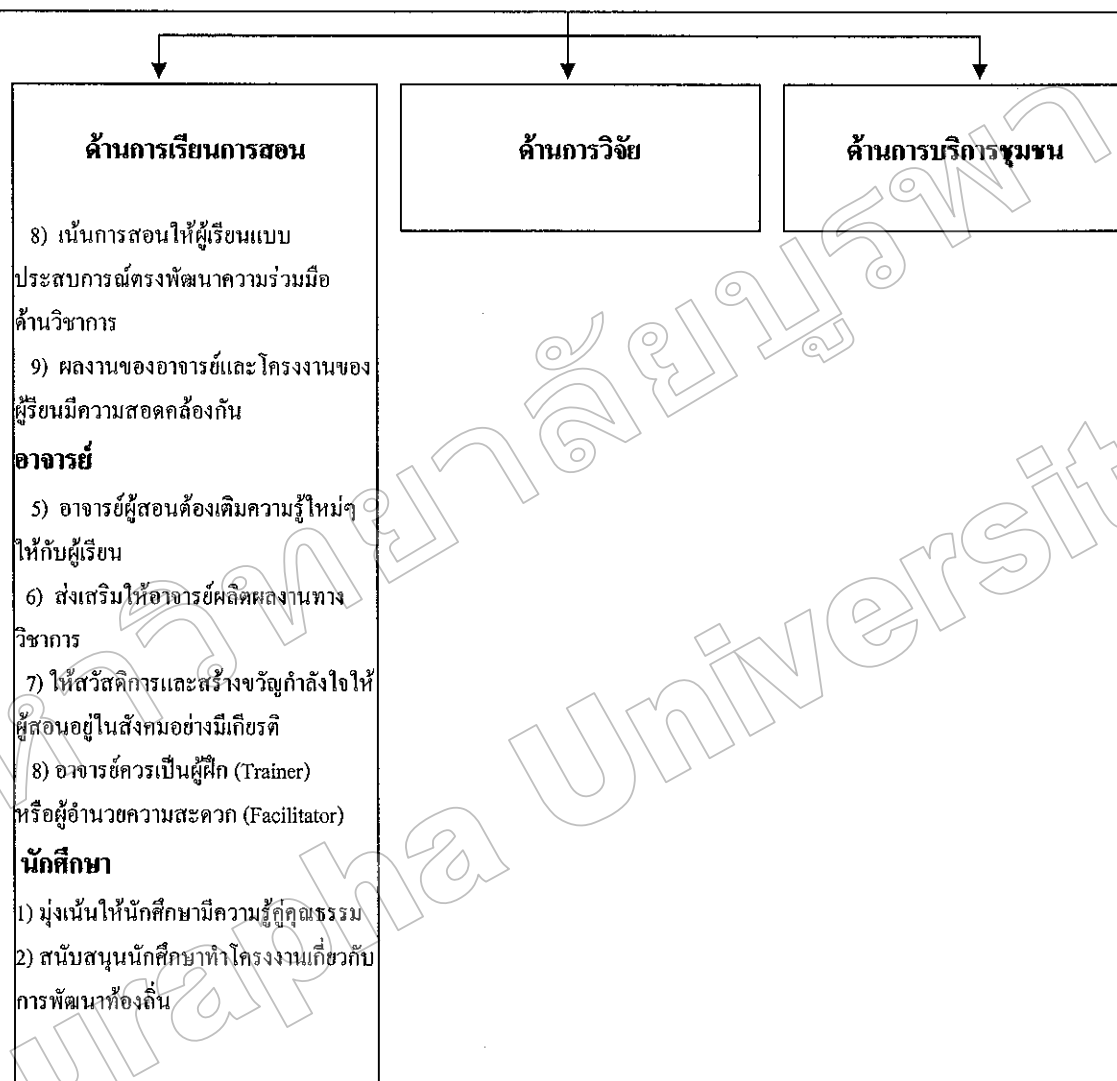

ภาพที่ 7 ร่าง (1) รูปแบบการบริหารมหาวิทยาลัยราชภัฏ ภายใต้พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. 2547

ร่าง (1) รูปแบบการบริหารมหาวิทยาลัยราชภัฏ ภายใต้พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ.2547

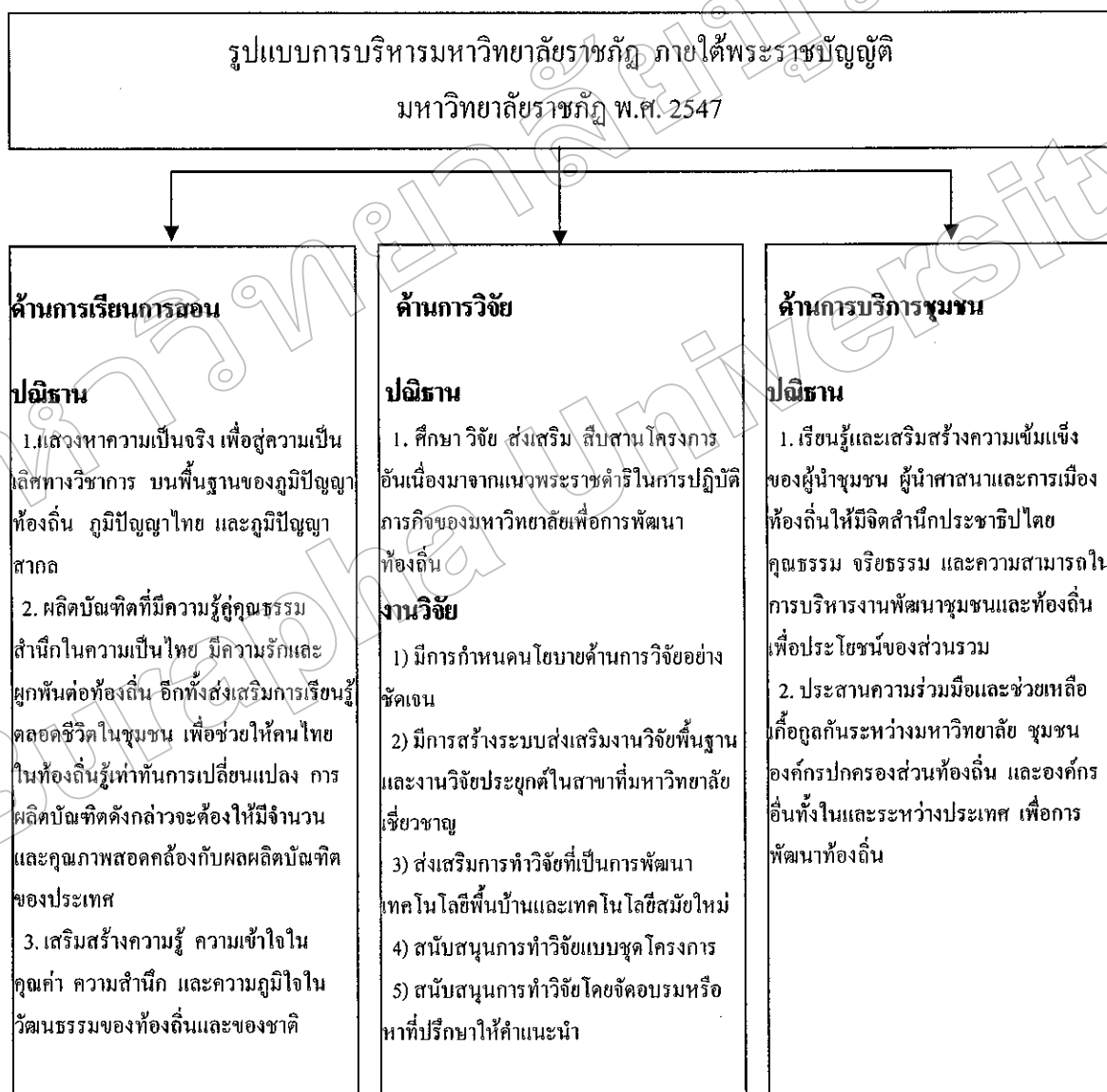
ร่าง (1) รูปแบบการบริหารมหาวิทยาลัยราชภัฏ ภายใต้พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ.2547

ภาพที่ 7 (ต่อ)

ส่วนที่ 3 รูปแบบการบริหารมหาวิทยาลัยที่ผ่านการตรวจสอบโดยผู้ทรงคุณวุฒิ

ผู้วิจัยได้นำร่าง (1) ไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเพื่อให้ได้มาซึ่งความสมบูรณ์ของรูปแบบการบริหาร มหาวิทยาลัยราชภัฏ ภายใต้พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. 2547 ที่ควรจะเป็น ผลจากการตรวจสอบจึงได้รูปแบบการบริหารมหาวิทยาลัยราชภัฏ ภายใต้พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. 2547 ดังนี้

ภาพที่ 8 แสดงรูปแบบการบริหารมหาวิทยาลัยราชภัฏ ภายใต้พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. 2547

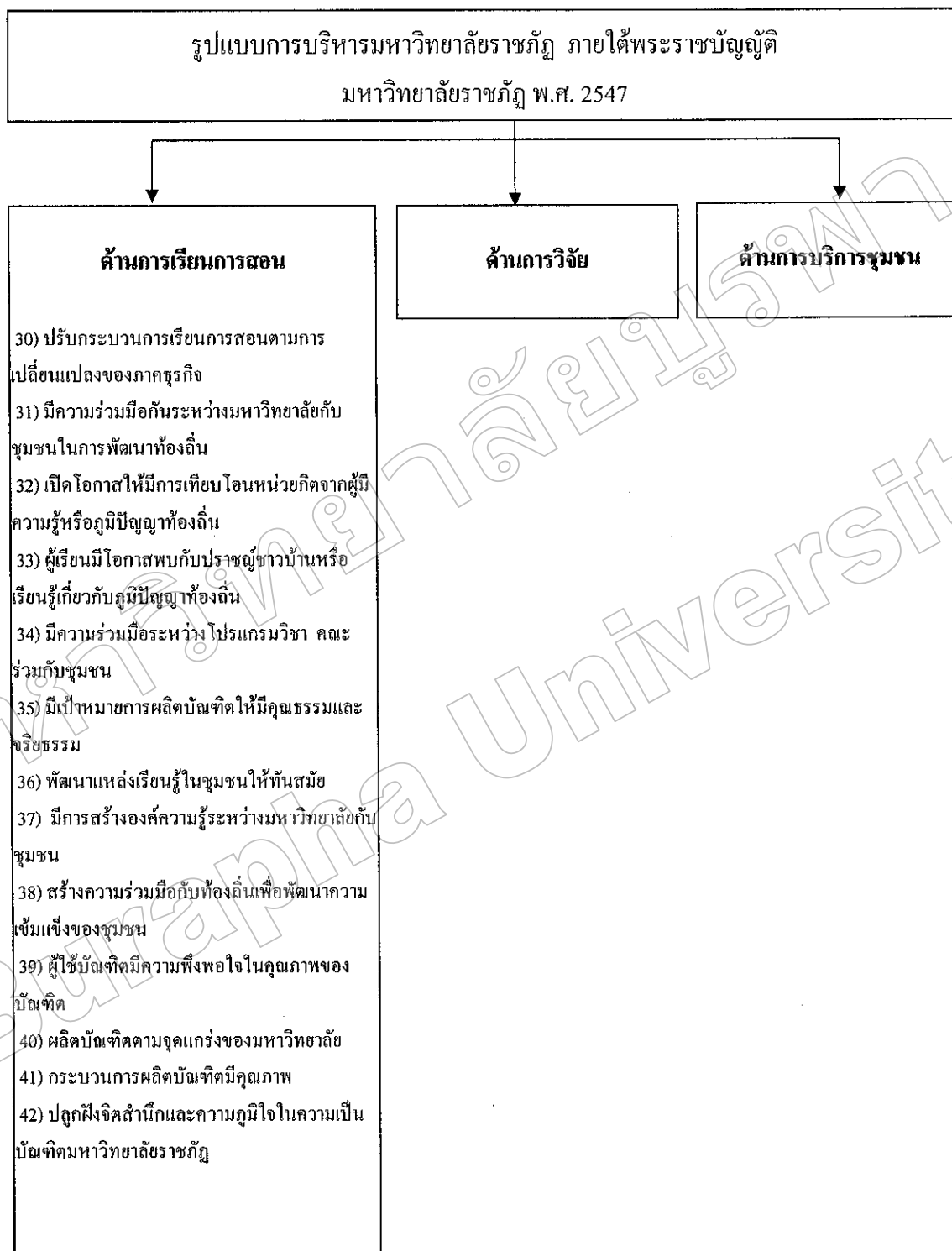
รูปแบบการบริหารมหาวิทยาลัยราชภัฏ ภายใต้พระราชบัญญัติ

มหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. 2547

รูปแบบการบริหารมหาวิทยาลัยราชภัฏ ภายใต้พระราชบัญญัติ
มหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. 2547

ภาพที่ 8 (ต่อ)

ภาพที่ 8 (ต่อ)

ส่วนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการประเมินรูปแบบการบริหารมหาวิทยาลัยราชภัฏ ภายใต้พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. 2547 และข้อคิดเห็นเพิ่มเติมของผู้บริหาร

ผู้วิจัยได้นำร่าง (2) รูปแบบการบริหารมหาวิทยาลัยราชภัฏ ภายใต้พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. 2547 ที่ผ่านการตรวจสอบจากผู้ทรงคุณวุฒิเรียบร้อยแล้ว รวมทั้งได้นำแนวคิดเพิ่มเติมเกี่ยวกับรูปแบบการบริหารมหาวิทยาลัยราชภัฏ ภายใต้พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. 2547 ดังกล่าวมาจัดทำเป็นเครื่องมือซึ่งเป็นแบบประเมินรูปแบบการเรียนการสอน การวิจัย และการบริการชุมชน ของ มหาวิทยาลัยราชภัฏ ภายใต้พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. 2547 ซึ่งมีการแปลความหมายว่า (5) เห็นด้วยมากที่สุด (4) เห็นด้วยมาก (3) เห็นด้วยปานกลาง (2) เห็นด้วยน้อย และ (1) เห็นด้วยน้อยที่สุดว่า เป็นรูปแบบด้านการเรียนการสอน ด้านการวิจัย และด้านการบริการชุมชน ของมหาวิทยาลัยราชภัฏภายใต้พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. 2547 ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามเก็บข้อมูลกับผู้บริหารระดับสูงและระดับกลางของมหาวิทยาลัยราชภัฏจำนวน 5 แห่ง ได้แก่ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ และมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา ทั้งหมด 98 คน กลุ่มตัวอย่างเหล่านี้เป็นผู้บริหารที่ปฏิบัติหน้าที่ตามโครงสร้างการบริหารมหาวิทยาลัยราชภัฏ ภายใต้พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. 2547 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการประเมินรูปแบบการบริหารมหาวิทยาลัยราชภัฏ ภายใต้พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. 2547 เป็นดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูล โดยส่งแบบสอบถามไปยังผู้บริหารมหาวิทยาลัยราชภัฏทั้ง 5 แห่ง จำนวน ฉบับ ได้รับกลับคืนมา 87 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 88.77 ปรากฏผลที่

ตารางที่ 4 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจากคณบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏ

สถานภาพ	ม.ราชภัฏบุรีรัมย์ (23)		ม.ราชภัฏนครราชสีมา (19)		ม.พระนคร (17)		ม.นครปฐม (16)		ม.สวนดุสิต (12)		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เพศ												
ชาย	21	91.30	13	68.42	9	52.94	9	56.25	5	41.67	57	65.52
หญิง	2	8.70	6	31.58	8	47.06	7	43.75	7	58.33	30	34.48
ตำแหน่งทาง												
บริหาร												
อธิการบดี	1	4.35	1	5.26	0	0.00	0	0.00	0	0.00	2	2.29
รองอธิการบดี	6	26.09	6	31.58	3	17.65	5	31.25	2	16.67	22	25.29
คณบดี	7	30.43	6	31.58	8	47.06	4	25.00	3	25.00	28	32.18
ผู้อำนวยการ	6	26.09	4	21.05	5	29.41	4	25.00	4	33.33	23	26.44
อื่นๆ	3	13.04	2	10.53	1	5.88	3	18.75	3	25.00	12	13.80
ประสบการณ์												
ต่ำกว่า 10 ปี	0	0.00	2	10.53	2	11.77	3	18.75	2	16.67	9	10.34
10-19 ปี	2	8.70	0	0.00	1	5.88	0	0.00	1	8.33	4	4.60
20-29 ปี	10	43.48	3	15.79	4	23.53	6	37.50	3	25.00	26	29.89
30-39 ปี	11	47.82	14	73.68	10	58.82	7	43.75	6	50.00	48	55.17

ตารางที่ 4 (ต่อ)

สถานภาพ	น.รชกัญญบุรีรัมย์ (23)		น.รชกัญญนครราชสีมา (19)		น.พระนครศรีอยุธยา (17)		น.นครปฐม (16)		น.สวนดุสิต (12)		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ตำแหน่ง	6	26.09	7	36.84	8	47.06	6	37.50	4	33.33	31	35.63
ทางวิชาการ	14	60.87	11	57.90	8	47.06	9	56.25	7	58.33	49	56.32
รองศาสตราจารย์	3	13.04	1	5.26	1	5.88	1	6.25	1	8.33	7	8.05
ศาสตราจารย์	0	0.00	0	0.00	0	0.00	0	0.00	0	0.00	0	0.00
ครุศาสตร์	8	34.78	6	31.58	4	23.53	3	18.75	2	16.67	23	26.44
วิทยาศาสตร์	4	17.39	6	31.58	3	17.65	5	31.25	4	33.33	22	25.28
เทคโนโลยี												
อุตสาหกรรม	2	8.70	1	5.26	4	23.53	0	0.00	1	8.33	8	9.20
วิทยาการจัดการ	2	8.70	1	5.26	2	11.76	2	12.50	2	16.67	9	10.34
มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	5	21.73	5	26.32	4	23.53	6	37.50	3	25.00	23	26.44
เทคโนโลยี												
การเกษตร	2	8.70	0	0.00	0	0.00	0	0.00	0	0.00	2	2.30

จากตารางที่ 4 พบว่า ผู้บริหารที่ตอบแบบสอบถามมากที่สุดเป็นเพศชาย (ร้อยละ 65.52) ตำแหน่งผู้บริหาร ส่วนใหญ่เป็นคณบดี (ร้อยละ 32.18) ประสบการณ์การทำงานของผู้บริหารส่วนใหญ่อายุราชการ 30-39 ปี (ร้อยละ 55.17) ตำแหน่งทางวิชาการ ส่วนใหญ่เป็นตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ (ร้อยละ 56.32) เป็นที่สังเกตว่าผู้บริหารที่ตอบแบบสอบถามไม่มีตำแหน่งทางวิชาการระดับศาสตราจารย์ หน่วยงานระดับคณะที่ผู้บริหารตอบแบบสอบถามมากที่สุดคือ คณะครุศาสตร์ (ร้อยละ 27.38) และคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ (ร้อยละ 27.38) รองลงมาคือคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (ร้อยละ 25.28) ส่วนคณะที่ตอบแบบสอบถามน้อยที่สุดคือ คณะเทคโนโลยีทางการเกษตร (ร้อยละ 2.30)

2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการประเมินรูปแบบการบริหารมหาวิทยาลัยราชภัฏ
ภายใต้พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. 2547

ตารางที่ 5 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานผลการประเมินรูปแบบการบริหาร
มหาวิทยาลัยราชภัฏ ภายใต้พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. 2547 ตามความ
คิดเห็นของผู้บริหาร ด้านการเรียนการสอน

ข้อ	ด้านการเรียนการสอน	ระดับความคิดเห็น		
		$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1.	การบริหารการเรียนการสอนหลักสูตรเป็นไปตามมาตรฐานของ สกอ.	4.29*	0.70	มาก
2.	หลักสูตรเชื่อมโยงกับการเรียนการสอนเชิงภูมิปัญญาท้องถิ่น	3.95*	0.66	มาก
3.	หลักสูตรการเรียนการสอนตอบสนองความต้องการของผู้เรียนและชุมชน	4.07*	0.59	มาก
4.	หลักสูตรตอบสนองให้ผู้เรียนเป็นคนดี คนเก่ง และอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข	4.69*	0.58	มากที่สุด (1)
5.	การเปิดหลักสูตรใหม่พิจารณาตลาดแรงงาน บุคลากรที่มีอยู่ และผ่านการอนุมัติจากสภามหาวิทยาลัย	4.54*	0.63	มากที่สุด (3)
6.	หลักสูตรที่เปิดสอนมีความโดดเด่น เน้นความเป็นเลิศเฉพาะทาง จากฐานรากการเติบโตมาจากอดีต	4.01*	0.74	มาก
7.	การเปิดหลักสูตรใหม่คำนึงถึงหลักสูตรศาสตร์การลงทุน	4.16*	0.61	มาก
8.	มีการปรับปรุงพัฒนาหลักสูตรโดยใส่รายละเอียดเพิ่มเติมหรือรายละเอียดใหม่ ๆ เข้าไปให้มีความทันสมัยที่สุด	4.30*	0.70	มาก
9.	การพัฒนาหลักสูตรผลิตบัณฑิตที่ตรงกับความต้องการของตลาดแรงงานในอนาคต	4.54*	0.61	มากที่สุด (2)
10.	มีการปรับปรุงพัฒนาหลักสูตรทุก ๆ 5 ปี	4.32*	0.67	มาก
11.	หลักสูตรเน้นการพัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะการคิด ใช้เทคโนโลยีใหม่ ๆ และภูมิปัญญาท้องถิ่น	4.45*	0.64	มาก
12.	หลักสูตรการเรียนการสอนมีการเชื่อมโยงศิลปวัฒนธรรมกับการพัฒนาการเรียนรู้ และกิจกรรมต่าง ๆ ในการจัดการศึกษา	4.0*	0.77	มาก
13.	มีการประกันคุณภาพด้านหลักสูตรด้านการจัดการเรียนการสอน และการประกันคุณภาพของอาจารย์	4.38*	0.60	มาก
14.	มีระบบตรวจสอบความสอดคล้องของหลักสูตรกับการจัดการเรียนการสอนของผู้สอน	4.34*	0.64	มาก
15.	มีระบบการคัดเลือกนักศึกษาที่ตรงตามปรัชญา โครงสร้าง หลักสูตร	4.02*	0.76	มาก

ตารางที่ 5 (ต่อ)

ข้อ	ด้านการเรียนการสอน	ระดับความคิดเห็น		
		$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
16.	จัดกิจกรรมการเรียนรู้ในห้องเรียนที่เรียนรู้จากประสบการณ์จริงบนฐานของภูมิปัญญาท้องถิ่น โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	4.08*	0.78	มาก
17.	จัดการเรียนการสอนที่เน้นการเรียนรู้จากปัญหา (Problem Based Learning) สอนจากสิ่งที่อยู่ใกล้ตัวแล้วเชื่อมโยงสู่ทฤษฎี	4.28*	0.71	มาก
18.	จัดการเรียนการสอนที่เน้นการวิจัย (Research Based Learning) สอนโดยเน้นกระบวนการมากกว่าสอนเนื้อหา	4.13*	0.71	มาก
19.	จัดกิจกรรมเสริมความรู้ วิทยาการใหม่ๆ ให้ผู้เรียนรู้เท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคม นอกเหนือจากการเรียนการสอน	4.03*	0.81	มาก
20.	จัดสิ่งแวดล้อมให้เอื้อต่อการเรียนรู้วิทยาการใหม่ๆ ทั้งในและนอกหลักสูตร	4.01*	0.77	มาก
21.	จัดระบบสนับสนุนและส่งเสริมให้ชุมชนและภูมิปัญญาท้องถิ่นเป็นแหล่งการเรียนรู้	3.94*	0.78	มาก
22.	จัดการเรียนการสอนที่เน้นกระบวนการคิด รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงสังคม และมีเอกลักษณ์ความเป็นวัฒนธรรมของชาติ	3.85*	0.80	มาก
23.	จัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ก่อให้เกิดวัฒนธรรมประชาธิปไตยในการแสดงความคิดเห็น	4.08*	0.59	มาก
24.	จัดการเรียนการสอนเพื่อผลิตบัณฑิตให้สามารถถ่ายทอดและการเรียนรู้สู่ชุมชนและสังคมได้	4.21*	0.63	มาก
25.	ผู้สอนใช้เทคนิควิธีสอนหลายรูปแบบโดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล	4.20*	0.64	มาก
26.	ผู้สอนสามารถถ่ายทอดความคิดเชิงระบบให้เข้ากับปัญหาท้องถิ่น	4.07*	0.68	มาก
27.	ผู้สอนมีความตื่นตัวทางวิชาการ โดยพัฒนาดองเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการ และเพิ่มคุณวุฒิให้สูงขึ้น	4.24*	0.66	มาก
28.	จัดการเรียนการสอนที่มีระบบการพัฒนาผู้เรียนให้แข็งแกร่งทางความคิดทางวิชาการ และความเป็นผู้นำ	3.92*	0.77	มาก
29.	จัดเนื้อหาสาระของหลักสูตรที่ทันสมัย สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการประกอบอาชีพได้	4.15*	0.66	มาก

ตารางที่ 5 (ต่อ)

ข้อ	ด้านการเรียนการสอน	ระดับความคิดเห็น		
		$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
30.	ปรับกระบวนการเรียนการสอนให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของภาคธุรกิจ	4.06*	0.64	มาก
31.	ส่งเสริมความร่วมมือระหว่างมหาวิทยาลัยโดยเปิดโอกาสให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น	4.08*	0.63	มาก
32.	เปิดโอกาสให้มีการเทียบโอนหน่วยกิตจากผู้มีความรู้ ประสบการณ์ และภูมิปัญญาท้องถิ่น เพื่อเพิ่มโอกาสในการถ่ายทอด ต่อยอดความรู้ท้องถิ่นสู่สากล	3.97*	0.77	มาก
33.	สนับสนุนและส่งเสริมให้ผู้เรียนมีโอกาสพบปราชญ์ท้องถิ่นหรือเรียนรู้เกี่ยวกับภูมิปัญญาท้องถิ่น	4.06*	0.60	มาก
34.	มีเป้าหมายในการผลิตบัณฑิตให้เป็นผู้มีคุณธรรม จริยธรรม	3.97*	0.67	มาก
35.	พัฒนาความร่วมมือทางวิชาการระหว่างโปรแกรมวิชา/คณะ โดยเน้นกิจกรรมที่ส่งเสริมการเรียนรู้ให้กับชุมชน	4.03*	0.64	มาก
36.	พัฒนาแหล่งเรียนรู้ให้ทันสมัย สะดวกในการเข้าถึง และเอื้อให้คนในชุมชนเข้ามาเรียนรู้ (เช่น สำนักวิทยบริการ ศูนย์วิทยาศาสตร์ เป็นต้น)	4.09*	0.69	มาก
37.	มีการร่วมมือระหว่างมหาวิทยาลัยกับชุมชนในการสร้าง/พัฒนาองค์ความรู้ที่เชื่อมโยงระหว่างองค์ความรู้ทางวิชาการและวิชาชีพ	4.21*	0.67	มาก
38.	สร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างมหาวิทยาลัยในท้องถิ่นเพื่อพัฒนาศักยภาพและความเข้มแข็งทางวิชาการ	4.17*	0.59	มาก
39.	ผู้ใช้บัณฑิต นายจ้าง และผู้ประกอบการมีความพึงพอใจต่อคุณภาพบัณฑิตของมหาวิทยาลัย	3.97*	0.74	มาก
40.	การมุ่งผลิตบัณฑิตตามจุดแกร่งหรือเอกลักษณ์ของมหาวิทยาลัยเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและคุณภาพในการผลิตกำลังคน	3.91*	0.77	มาก
41.	กระบวนการผลิตบัณฑิตมีคุณภาพ ได้มาตรฐาน เหมาะสมกับวิชาชีพชั้นสูง	4.17*	0.63	มาก
42.	จัดกิจกรรมเพื่อปลูกฝังจิตสำนึกและความภูมิใจในความเป็นบัณฑิตมหาวิทยาลัยราชภัฏ	4.22*	0.65	มาก
43.	ปรับปรุง/ปฏิรูปหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน และผู้สอนเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้คิดเป็น ทำเป็น และแก้ปัญหาเป็น	4.22*	0.67	มาก

ตารางที่ 5 (ต่อ)

ข้อ	ด้านการเรียนการสอน	ระดับความคิดเห็น		
		$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
44.	มีระบบการตรวจสอบและติดตามประเมินผลอยู่ตลอดเวลา เพื่อเป็น หลักประกันว่าบัณฑิตที่สำเร็จออกไปมีคุณภาพตามที่ต้องการ ครอบคลุมทั้งความรู้ ทักษะปฏิบัติ คุณธรรมและจริยธรรม	3.89*	0.77	มาก
45.	จัดให้มีรายวิชาเลือกที่หลากหลาย เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียน ได้เลือก เรียนตามความถนัดและความสนใจ	4.21*	0.68	มาก
46.	การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยเน้นให้ผู้เรียนเห็นความรู้ ความสัมพันธ์ระหว่างวิชาความรู้กับชีวิตจริงด้วยวิธีการเรียนที่เน้น ประสบการณ์ตรง	4.09*	0.66	มาก
47.	ผลงานของอาจารย์หรือโครงการของผู้เรียนมีความเกี่ยวข้องกับการ พัฒนาส่งเสริมการพัฒนาท้องถิ่น	3.74*	0.67	มาก
48.	การจัดการเรียนการสอนส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความรู้ ตลอดจนได้ แสดงออกถึงความเข้าใจในคุณค่าและความภาคภูมิใจในวัฒนธรรม ท้องถิ่นและของชาติ	3.76*	0.66	มาก
49.	มีการสนับสนุนให้ผู้เรียนทำโครงการที่เชื่อมโยงกับการพัฒนาชุมชน	4.02*	0.61	มาก
50.	มีการสร้างระบบการรวมกลุ่มครูเครือข่ายครูภายในมหาวิทยาลัยและ ระหว่างมหาวิทยาลัยอื่น ๆ	4.00*	0.59	มาก
51.	มีระบบการพัฒนาอาจารย์และบุคลากรทางการศึกษาที่มีคุณภาพโดย การให้ทุนสนับสนุนการศึกษาต่อและการฝึกอบรม	4.26*	0.60	มาก
52.	มีเกณฑ์การกำหนดมาตรฐานภาระงานต่าง ๆ ของอาจารย์ที่ชัดเจน เหมาะสมสำหรับการปฏิบัติงานให้มีคุณภาพ	4.25*	0.78	มาก
53.	อาจารย์ทำหน้าที่เป็นผู้อำนวยความสะดวกหรือเป็นผู้ จัดประสบการณ์ให้กับผู้เรียน	4.16*	0.59	มาก
เฉลี่ย		4.10*	0.41	มาก

* มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมากขึ้นไป

จากตารางที่ 5 พบว่า ระดับความคิดเห็นของผู้บริหารที่มีต่อรูปแบบการบริหารมหาวิทยาลัยราชภัฏ ภายใต้พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. 2547 ด้านการเรียนการสอน โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.10$) เมื่อพิจารณาจำแนกเป็นรายข้อ พบว่ามีระดับความคิดเห็นมากที่สุดจำนวน 3 ข้อ โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยคือ หลักสูตรตอบสนองให้ผู้เรียนเป็นคนดี คนเก่ง และอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข ($\bar{X} = 4.69$) รองลงมาคือ การเปิดหลักสูตรใหม่พิจารณาตลาดแรงงาน บุคลากรที่มีอยู่ และผ่านการอนุมัติจากสภามหาวิทยาลัย ($\bar{X} = 4.54$) และการพัฒนาหลักสูตรผลิตบัณฑิตที่มีตรงกับความต้องการของตลาดแรงงานในอนาคต ($\bar{X} = 4.54$) ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยกว่าข้ออื่น ๆ คือ ส่งเสริมให้อาจารย์ผลิตผลงานทางวิชาการและ โครงการของผู้เรียนมีความเกี่ยวข้องกับการพัฒนาส่งเสริมการพัฒนาท้องถิ่น ($\bar{X} = 3.74$)

จะเห็นว่า รูปแบบการบริหารมหาวิทยาลัยราชภัฏ ภายใต้พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. 2547 ด้านการเรียนการสอน ผู้บริหารที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมีความเห็นด้วยในระดับมากถึงมากที่สุดในทุกประเด็น โดยประเด็นที่ได้คะแนนเฉลี่ยสูงสุดที่สำคัญคือ ต้องการให้บัณฑิตเป็นคนดีและเป็นที่ยอมรับของสังคมและมีความรู้ความสามารถที่ตอบสนองความต้องการของตลาดแรงงาน

เป็นที่น่าสังเกตว่า ประเด็นเกี่ยวกับ “ผลงานทางวิชาการของอาจารย์หรือโครงการของผู้เรียนมีความเกี่ยวข้องกับการพัฒนาส่งเสริมการพัฒนาท้องถิ่น” กลุ่มตัวอย่างได้ให้คะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าประเด็นอื่น ๆ ทั้งหมด

ตารางที่ 6 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของรูปแบบการบริหารมหาวิทยาลัยราชภัฏ
ภายใต้ พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. 2547 ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร
ด้านการวิจัย

ข้อ	ด้านการวิจัย	ระดับความคิดเห็น		
		$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1.	มีการกำหนดนโยบายด้านการวิจัยอย่างชัดเจน ตั้งแต่ระดับนโยบายมหาวิทยาลัยจนถึงระดับปฏิบัติ	4.17*	0.72	มาก
2.	มีการสร้างงานระบบส่งเสริมงานวิจัยพื้นฐาน และงานวิจัยประยุกต์ในสาขาที่มหาวิทยาลัยมีความเชี่ยวชาญ	4.08*	0.63	มาก
3.	ส่งเสริมการวิจัยที่เน้นการพัฒนาเทคโนโลยีพื้นบ้านและเทคโนโลยีสมัยใหม่ให้เหมาะสมกับการดำรงชีวิตและประกอบอาชีพของคนในท้องถิ่น	4.02*	0.66	มาก
4.	สนับสนุนการจัดทำโครงการวิจัยเป็นลักษณะชุดโครงการ เพื่อให้สามารถใช้ประโยชน์จากผลการวิจัยได้อย่างแท้จริง	4.13*	0.68	มาก
5.	สนับสนุนการทำวิจัยโดยจัดฝึกอบรม หรือจัดหาที่ปรึกษาเพื่อให้คำแนะนำ	4.36*	0.75	มาก (1)
6.	จัดระบบพัฒนาอาจารย์ให้มีความรู้ความสามารถในการทำวิจัยและสามารถถ่ายทอดให้ผู้เรียนสามารถทำวิจัยได้	4.16*	0.66	มาก
7.	ผู้สอนทำวิจัยควบคู่กับการสอน เพื่อนำผลการวิจัยไปใช้ในการแก้ปัญหาการเรียนการสอน	3.84*	0.78	มาก
8.	ผู้สอนมุ่งแต่การสอนเพียงอย่างเดียว ไม่มีเวลาทำวิจัยเพราะกลัวว่าจะสอนไม่ทันตามกำหนดเวลา	3.64*	0.75	มาก
9.	มีระบบส่งเสริมการวิจัยโดยกำหนดให้มีการคิดภาระงานวิจัย เช่นเดียวกับการะงานสอน	3.95*	0.70	มาก
10.	ผู้สอนสามารถถ่ายโยงความคิดเชิงระบบให้เข้ากับการวิจัยปัญหาท้องถิ่น	3.74*	0.72	มาก
11.	การกำหนดหัวข้องานวิจัยต้องมีลักษณะแคบและลึก	3.71*	0.73	มาก
12.	ผลการวิจัยควรมีการวิเคราะห์และสังเคราะห์ก่อนการนำไปใช้	3.83*	0.80	มาก
13.	พัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนการสอนระดับบัณฑิตศึกษาให้มีคุณภาพ และมาตรฐานสากล ให้สามารถสร้างงานวิจัยที่มีคุณภาพ และสามารถนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในการพัฒนามหาวิทยาลัยเพื่อท้องถิ่น และสังคมได้	4.18*	0.62	มาก (3)

ตารางที่ 6 (ต่อ)

ข้อ	ด้านการวิจัย	ระดับความคิดเห็น		
		$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
14.	ส่งเสริมและสืบสานโครงการวิจัยในพระราชดำริ	3.99*	0.66	มาก
15.	มีการจัดสรรงบประมาณสนับสนุนอย่างเพียงพอสำหรับการดำเนินภารกิจ ด้านการสร้างและพัฒนางานวิจัย	3.95*	0.78	มาก
18.	มีการสำรวจความต้องการในการทำวิจัยของชุมชน	3.91*	0.68	มาก
19.	งานวิจัยต้องมีการวิพากษ์วิจารณ์จากสังคมเพื่อให้มีความสมบูรณ์มากขึ้น	4.01*	0.62	มาก
20.	มีผลการวิจัยที่ได้รับการเผยแพร่และเป็นที่ยอมรับของชุมชน สังคม ระดับชาติ และระดับนานาชาติ	3.90*	0.70	มาก
21.	มีระบบ/กลไกที่สามารถดึงดูดผู้มีความรู้ ความสามารถให้มาสนใจในการทำวิจัย และเข้ามาเป็นบุคลากรวิจัยของมหาวิทยาลัย	3.90*	0.72	มาก
22.	จัดให้มีกลไกในการพัฒนาความก้าวหน้าในสายงานของนักวิจัยอย่างต่อเนื่อง	3.94*	0.70	มาก
23.	มีหน่วยงานกลางดูแลการบริหารจัดการงานวิจัยในภาพรวมของมหาวิทยาลัยเพื่อส่งเสริมและอำนวยความสะดวกแก่นักวิจัย	4.29*	0.75	มาก (2)
24.	มีการสร้างเครือข่ายร่วมกันระหว่างบัณฑิตวิทยาลัยกับชุมชนในการกำหนดหัวข้อการวิจัยและความร่วมมือในการวิจัย	4.03*	0.67	มาก
เฉลี่ย		3.96*	0.46	มาก

* มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมากขึ้นไป

จากตารางที่ 6 พบว่า ระดับความคิดเห็นของผู้บริหารที่มีต่อ รูปแบบการบริหาร มหาวิทยาลัยราชภัฏ ภายใต้พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. 2547 ด้านการวิจัยโดยรวมอยู่ในระดับมากทุกข้อ ($\bar{X} = 3.96$) โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยคือ สนับสนุนการทำวิจัยโดยจัดฝึกอบรม หรือจัดหาที่ปรึกษาเพื่อให้คำแนะนำ ($\bar{X} = 4.36$) รองลงมาคือ มีหน่วยงานกลางดูแลการบริหารจัดการงานวิจัยในภาพรวมของมหาวิทยาลัยเพื่อส่งเสริมและอำนวยความสะดวกแก่นักวิจัย ($\bar{X} = 4.29$) และพัฒนาการจัดการเรียนการสอนระดับบัณฑิตศึกษาให้มีคุณภาพและมาตรฐานสากล ให้สามารถสร้างงานวิจัยที่มีคุณภาพ และสามารถนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์

ในการพัฒนามหาวิทยาลัยเพื่อท้องถิ่นและสังคมได้ ($\bar{X} = 4.18$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยกว่าข้ออื่น ๆ คือ การกำหนดหัวข้องานวิจัยต้องมีลักษณะแคบและลึก ($\bar{X} = 3.64$)

จะเห็นได้ว่า รูปแบบการบริหารมหาวิทยาลัยราชภัฏ ภายใต้พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. 2547 ด้านการวิจัย ผู้บริหารที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมีความเห็นด้วยในระดับมากในทุกประเด็น โดยประเด็นที่ได้คะแนนเฉลี่ยสูงสุดโดยภาพรวมคือการให้การสนับสนุนในการทำวิจัยโดยมีหน่วยงานกลางที่คอยอำนวยความสะดวก

เป็นที่น่าสังเกตว่า ประเด็นเกี่ยวกับ “ผู้สอนมุ่งแต่การสอนเพียงอย่างเดียว ไม่มีเวลาทำวิจัยเพราะกลัวว่าจะสอนไม่ทันตามกำหนดเวลา” กลุ่มตัวอย่างมีความเห็นด้วยน้อยกว่าประเด็นอื่น ๆ ทั้งหมด

ตารางที่ 7 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานผลการประเมินรูปแบบการบริหารมหาวิทยาลัยราชภัฏ ภายใต้พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. 2547 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารด้านการบริการชุมชน

ข้อ	ด้านการบริการชุมชน	ระดับความคิดเห็น		
		$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1.	สร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างมหาวิทยาลัยกับชุมชนในการพัฒนาผู้นำชุมชนให้เข้มแข็งมากขึ้น	4.07*	0.71	มาก
2.	เปิดโอกาสให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการให้ความคิดเห็น ความรู้ ข้อเสนอแนะในกิจการของมหาวิทยาลัย	4.23*	0.73	มาก (1)
3.	บริการวิชาการชุมชนในลักษณะการจัดกิจกรรมเสริมความรู้ทั้งวิชาการ และวิชาชีพ เช่น ด้านกฎหมาย การพัฒนาชุมชน การปกครองระบอบประชาธิปไตย ฯลฯ	4.21*	0.75	มาก (3)
4.	ส่งเสริมและให้ความร่วมมือกับผู้นำชุมชนในการเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนและพัฒนาท้องถิ่น	3.99*	0.62	มาก
5.	ส่งเสริมและพัฒนาผู้นำชุมชนทุกรูปแบบ เพื่อให้สามารถนำความรู้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์แก่ชุมชนอย่างแท้จริง	4.17*	0.72	มาก

ตารางที่ 7 (ต่อ)

ข้อ	ด้านการบริการชุมชน	ระดับความคิดเห็น		
		$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
6.	ส่งเสริมและพัฒนาผู้นำชุมชนทุกรูปแบบเพื่อให้สามารถนำความรู้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์แก่ชุมชนอย่างแท้จริง	3.95*	0.58	มาก
7.	มีการจัดเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในเรื่องที่เป็นประโยชน์และอยู่ในความสนใจของสังคม	3.92*	0.69	มาก
8.	มีการสำรวจความต้องการของชุมชน เพื่อจัดกิจกรรมที่ให้ตอบสนองกับความต้องการของชุมชน	4.07*	0.80	มาก
9.	มหาวิทยาลัยให้ความช่วยเหลือทางวิชาการแก่ชุมชน	4.22*	0.75	มาก (2)
10.	มหาวิทยาลัยสร้างความตระหนักให้คนในชุมชนสามารถอยู่ร่วมกันได้	4.00*	0.59	มาก
11.	มีการสนับสนุนส่งเสริมให้ชุมชนยอมรับความคิดเห็น ร่วมมือกับมหาวิทยาลัยในการพัฒนาผู้นำท้องถิ่นให้มีคุณธรรมจริยธรรม	3.95*	0.65	มาก
12.	มีการจัดเวทีเพื่อรับฟังความคิดเห็นของชุมชนในประเด็นการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรมให้ท้องถิ่นเพื่อเป็นแนวทางการกำหนดนโยบายและดำเนินการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง	4.13*	0.76	มาก
13.	เปิดโอกาสให้สังคมสะท้อนมุมมองหรือทำประชาพิจารณ์เกี่ยวกับการบริหารกิจการมหาวิทยาลัย	3.84*	0.59	มาก
เฉลี่ย		4.06*	0.48	มาก

* มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมากขึ้นไป

จากตารางที่ 7 พบว่า ระดับความคิดเห็นของผู้บริหารที่มีต่อรูปแบบการบริหารมหาวิทยาลัยราชภัฏ ภายใต้พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. 2547 ด้านการบริการชุมชนส่วนใหญ่ อยู่ในระดับมากทุกข้อ ($\bar{X} = 4.06$) โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยคือ เปิดโอกาสให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการให้ความคิดเห็น ความรู้ ข้อเสนอแนะในกิจการของมหาวิทยาลัย ($\bar{X} = 4.23$) รองลงมาคือ มหาวิทยาลัยให้ความช่วยเหลือทางวิชาการแก่ชุมชน ($\bar{X} = 4.22$) และบริการวิชาการชุมชนในลักษณะการจัดกิจกรรมเสริมความรู้ทั้งวิชาการและ

วิชาชีพ เช่น ด้านกฎหมาย การพัฒนาชุมชน การปกครองระบอบประชาธิปไตย ($\bar{X} = 4.21$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยกว่าข้ออื่น ๆ คือเปิดโอกาสให้สังคมสะท้อนมุมมองหรือทำประชาพิจารณ์เกี่ยวกับการบริหารกิจการมหาวิทยาลัย ($\bar{X} = 3.84$)

จะเห็นว่า รูปแบบการบริหารรูปแบบการบริหารมหาวิทยาลัยราชภัฏ ภายใต้พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พุทธศักราช 2547 ด้านการบริการชุมชน ผู้บริหารที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมีความเห็นด้วยในระดับมากในทุกประเด็น โดยประเด็นที่ได้คะแนนเฉลี่ยสูงสุดโดยภาพรวมคือการมีส่วนร่วมร่วมกับชุมชนและการให้ความช่วยเหลือชุมชนในการพัฒนาตนเอง

เป็นที่น่าสังเกตว่า ประเด็นเกี่ยวกับ “เปิดโอกาสให้สังคมสะท้อนมุมมองหรือทำประชาพิจารณ์เกี่ยวกับการบริหารกิจการมหาวิทยาลัย” กลุ่มตัวอย่างได้คะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าประเด็นอื่น ๆ ทั้งหมด

ตารางที่ 8 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานผลการประเมินรูปแบบการบริหารมหาวิทยาลัยราชภัฏ ภายใต้พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. 2547 ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร ในภาพรวมทั้งด้านการเรียนการสอน ด้านการวิจัย และด้านการบริการชุมชน

ข้อ	รูปแบบการบริหารมหาวิทยาลัยราชภัฏ	ระดับความคิดเห็น		
		$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1.	ด้านการเรียนการสอน	4.10*	0.41	มาก (1)
2.	ด้านงานวิจัย	3.96*	0.45	มาก (3)
3.	ด้านการบริการชุมชน	4.05*	0.47	มาก (2)
เฉลี่ย		4.03*	0.38	มาก

จากตารางที่ 8 พบว่า ระดับความคิดเห็นของผู้บริหารที่มีต่อรูปแบบการบริหารมหาวิทยาลัยราชภัฏ ภายใต้พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. 2547 ในภาพรวมทั้งด้านการเรียนการสอน ด้านการวิจัย และด้านการบริการชุมชน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.03$) เรียงตามลำดับคือ ด้านการเรียนการสอน ($\bar{X} = 4.10$) ด้านการบริการชุมชน ($\bar{X} = 4.05$) และด้านการวิจัย ($\bar{X} = 3.96$)

จะเห็นได้ว่า รูปแบบการบริหารมหาวิทยาลัยราชภัฏ ภายใต้พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. 2547 ในภาพรวมทั้ง 3 ด้าน ผู้บริหารที่เป็นกลุ่มตัวอย่างต่างก็ให้ความเห็นตรงกันว่าในแต่ละด้านมีความสำคัญต่อการบริหารมหาวิทยาลัยราชภัฏมาก ซึ่งในด้านการบริหารการวิจัยนั้น ผู้บริหารมหาวิทยาลัยราชภัฏต้องหาแนวทางสนับสนุนให้มีผลงานวิจัยที่เชื่อมโยงกับการเรียนการสอน และสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับหน่วยงานอื่น เพื่อได้งานวิจัยที่มีคุณค่าและนำไปใช้ประโยชน์ได้

ข้อคิดเห็นเพิ่มเติม

ด้านการเรียนการสอน

หลักสูตร

1. มหาวิทยาลัยราชภัฏควรพัฒนาหลักสูตรให้ทันสมัยตรงต่อความต้องการของผู้เรียนและผู้ประกอบการ ปัจจุบันหลักสูตรยังมีน้อยและขาดความชัดเจนในการเปิดสอนว่าจะเปิดด้านใด สังคมเปลี่ยนแปลงรวดเร็วต้องมีการทบทวนหลักสูตรเป็นระยะๆ เช่น 2-3 ปี การจัดทำหลักสูตรใหม่ ต้องใช้เวลาถึง 4 ปี นักศึกษาถึงจะจบ จึงยากแก่การตอบสนองความต้องการของผู้ใช้บัณฑิต
2. มหาวิทยาลัยราชภัฏควรเปิดโอกาสให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอนในสาขาที่เปิดสอน

การจัดการเรียนการสอน

1. มหาวิทยาลัยราชภัฏ ควรยุบ เลิกการบริหารแบบโปรแกรมวิชา ให้เป็นลักษณะสหสาขาวิชา และให้ความสำคัญกับการสอนแบบ ยึดปัญหาเป็นหลัก หรือวิจัยเป็นฐาน หรือโครงการเป็นฐาน (Problem Based, Research Based, Project Based) อย่างจริงจัง
2. ปรับกระบวนการเรียนรู้เพื่อให้สอดคล้องกับวิถีชีวิตปัจจุบันและแนวทางสากล สร้างความเข้มแข็งให้เกิดขึ้นกับนักศึกษา โดยไม่ติดขัดกับทฤษฎีมากเกินไป หรือติดขัดกับผู้สอนมากเกินไปจนขาดความเป็นตัวของตัวเอง
3. อาจารย์ผู้สอนยังเน้นการสอนจากหนังสือและเรียนในห้องเรียนมากกว่า 80 % แนวทางแก้ไขคือ ควรปรับวิธีการสอนและวิธีการประเมินผลให้สอดคล้องกับการจัดกิจกรรม โดยวัดผลและประเมินผลตามความเป็นจริงมากกว่าประเมินเนื้อหา
4. การจัดการเรียนการสอนยังไม่ทันสมัย และไม่ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคมโลก

นักศึกษา

นักศึกษาที่รับเข้ามาเรียน มีพื้นฐานความรู้ยังไม่ดีพอ นักศึกษามีจุดมุ่งหมายมาเรียนเพื่อปริญญา ไม่ได้เรียนเพื่อความรู้ มหาวิทยาลัยควรหาวิธีแก้ไขความผิดนี้

อาจารย์

1. มหาวิทยาลัยราชภัฏ ควรหาแนวทางพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ความสามารถระดับปริญญาเอก ปริญญาโท ให้ได้สัดส่วน 30 : 70 อย่างเร่งด่วน
2. จำนวนอาจารย์ผู้สอนในมหาวิทยาลัยราชภัฏที่เป็นอาจารย์ประจำ ไม่ได้เป็นตามเกณฑ์มาตรฐานของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา โดยมีจำนวนชั่วโมงสอนมากเกินไป และมีการะงานด้านอื่นอีกด้วย การที่เปิดศูนย์นอกหลาย ๆ แห่ง ทำให้อาจารย์ผู้สอนบางท่านไม่มีเวลาทำงานทางวิชาการหรืองานวิจัย ดังนั้น การที่จะผลิตบัณฑิตสู่ความเป็นเลิศทางวิชาการจึงเป็นไปได้ยาก
3. มหาวิทยาลัยราชภัฏ ควรนำภาระงานไปใช้ในการวัดผลการทำงานและการสนับสนุนอาจารย์ในการพัฒนาตนเอง
4. ควรสนับสนุนให้อาจารย์ผู้สอนทำงานวิจัยควบคู่กับการสอน ซึ่งส่งผลต่อการเลื่อนระดับหรือความก้าวหน้าในการทำงาน

ด้านการวิจัย

1. มหาวิทยาลัยมีนโยบายสนับสนุนงานวิจัยที่ชัดเจน มีการสนับสนุนงบประมาณอย่างเพียงพอ แต่ไม่สามารถนำไปปฏิบัติได้ดี ระบบการบริหารจัดการงานวิจัยยังไม่ดีพอ จึงทำให้มีงานวิจัยออกมาน้อยเกินไป
2. การบริหารงานวิจัย มหาวิทยาลัยราชภัฏควรสนับสนุนและส่งเสริมให้อาจารย์ทำงานวิจัยอย่างจริงจัง โดยเปิดโอกาสให้ผู้ทำวิจัยมีเวลาดำเนินงานอย่างพอเพียง และพัฒนางานวิจัยให้ได้ระดับมาตรฐาน รวมทั้งสามารถนำผลที่ได้มาพัฒนาการเรียนการสอน ชุมชน และสังคม
3. มหาวิทยาลัยควรสนับสนุนให้อาจารย์ทำวิจัย โดยไม่รับภาระงานสอน (Leave) เพื่อทำงานวิจัย 3 - 6 เดือน และการคิดภาระงานควรจะชัดเจนในเรื่องของเกณฑ์ และลักษณะของงาน
4. มหาวิทยาลัยราชภัฏควรใช้กลไกการวิจัยในการบริหารพัฒนามหาวิทยาลัย โดยใช้การวิจัยเป็นฐาน เพราะจะได้ข้อมูลสารสนเทศเพื่อการตัดสินใจมากกว่าการตัดสินใจโดยไม่มีข้อมูล

การบริการชุมชน

1. หลักปรัชญา พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏสามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาท้องถิ่นและนำพาท้องถิ่นให้ยั่งยืนทุก ๆ มิติ
2. มหาวิทยาลัยราชภัฏต้องมีความเป็นกลางและมีความเป็นอิสระไม่ขึ้นกับการเมือง เปิดโอกาสให้คนในชุมชนได้เข้ามาใช้สถาบันเป็นแหล่งเรียนรู้

3. มหาวิทยาลัยราชภัฏควรเปิดเวทีสาธารณะรับฟังความคิดเห็นจากชุมชน และผู้ใช้นักศึกษาจะเป็นตัววัดที่สำคัญอีกส่วนหนึ่ง

4. มหาวิทยาลัยราชภัฏมียุทธศาสตร์ช่วยในการชี้ทิศทางของสังคม มีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายระดับประเทศ และมหาวิทยาลัยราชภัฏควรเป็นผู้นำทางจิตวิญญาณของประชาชนและชุมชน

5. มหาวิทยาลัยราชภัฏควรมีการจัดการศึกษาที่ใช้ชุมชนท้องถิ่นเป็นพื้นฐาน มีการใช้กระบวนการวิจัย การสร้างเครือข่ายการเรียนรู้ ทั้งทฤษฎีแนวคิดใหม่กับภูมิปัญญาท้องถิ่น ตลอดจนสร้างเครือข่ายการเรียนรู้บุคคล โดยคำนึงถึงประโยชน์ส่วนรวม ประโยชน์ของบ้านเมืองเป็นสำคัญ

นอกจากนี้ ยังมีข้อคิดเห็นเพิ่มเติมที่นอกเหนือจากกรอบแนวคิดการวิจัย แต่มีความเกี่ยวข้องกับการบริหารมหาวิทยาลัยราชภัฏ ภายใต้พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. 2547 สรุปได้ดังนี้

1. การบริหารมหาวิทยาลัยราชภัฏ ภายใต้พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. 2547 สามารถทำได้โดยไม่มีขีดจำกัด เพราะพระราชบัญญัติให้อำนาจให้จัดทำอยู่แล้ว แต่ความเป็นจริงขณะนี้ศักยภาพไม่เพียงพอ

2. การบริหารจัดการในองค์กรย่อยในมหาวิทยาลัยควรจะเป็นอิสระ โดยเฉพาะในด้านงบประมาณ น่าจะให้แต่ละหน่วยงานสามารถมีรายได้เป็นของตัวเอง เพื่อจะได้ไม่เป็นภาระกับมหาวิทยาลัย การจัดสรรงบประมาณ ควรจะมีความเป็นธรรมและเป็นไปตามความต้องการหรือความจำเป็นขององค์กร

3. มหาวิทยาลัยราชภัฏควรจะพัฒนาจุดเด่นของตน เพื่อให้เป็นที่ยอมรับของสังคม ดังจุดเด่นหรือจุดที่แสดงเอกลักษณ์ของตนเอง แล้วให้ความสำคัญในเรื่องนั้น

4. มหาวิทยาลัยควรให้ความสนใจในเรื่องโครงสร้างพื้นฐาน เพื่อให้บุคลากรสามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

5. มีการจัดกลุ่มเพื่อให้ สำนักงานมาตรฐานการศึกษาประเมิน เช่น เน้นทางด้านการเรียนการสอน การวิจัยและการบริการวิชาการ ก็เปอร์เซ็นต์ แนวการประเมินเป็นอย่างไร จะทำให้รูปแบบการบริหารมหาวิทยาลัยมีความชัดเจนยิ่งขึ้น

6. การบริหารมหาวิทยาลัยราชภัฏ ในปัจจุบันดำเนินไปตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ 2547 ซึ่งให้ความสำคัญกับท้องถิ่นและภูมิปัญญาไทย เป็นอย่างยิ่งอยู่แล้ว เชื่อแน่ว่ามหาวิทยาลัยราชภัฏทุกแห่งเข้าใจเจตนารมณ์นี้อย่างแท้จริง

7. แต่ละมหาวิทยาลัยราชภัฏ มีการบริหารจัดการที่เป็นอิสระ แต่ด้วยความสัมพันธ์ที่เป็นวิทยาลัย สถาบัน ที่มีการพัฒนาการและเจริญเติบโตมาด้วยกันทั้ง 40 แห่ง จึงมีเครือข่ายที่ดำเนินการร่วมกันในหลายๆ ด้าน เช่น งานวิจัย การพัฒนาระบบการบริหารจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ

8. มหาวิทยาลัยราชภัฏทุกแห่งต่างมีความกระตือรือร้นในการพัฒนาระบบการบริหารจัดการให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงเป็นมหาวิทยาลัย จึงมีการพัฒนาทั้งทางด้านกายภาพ สิ่งแวดล้อม และพัฒนาบุคลากรอย่างขนานใหญ่ไปพร้อม ๆ กัน

9. Concept ของมหาวิทยาลัยราชภัฏที่ควรใช้ มหาวิทยาลัยจะเข้มแข็งได้นั้น คณะต้องเข้มแข็ง โปรแกรมวิชา / สาขาวิชาต้องเข้มแข็ง คณาจารย์ต้องเข้มแข็ง นั่นคือต้องสร้างองค์กรทุกระดับให้มีความเข้มแข็ง เชื่อมโยงสัมพันธ์โดยกระจายอำนาจให้แสดงบทบาทและรับผิดชอบ ภายใต้กระบวนการของนโยบายของมหาวิทยาลัย และของแผนยุทธศาสตร์ชาติ

10. การสร้างทีมงาน เป็นทีมเรียนรู้ สร้างทีมและทำงานร่วมกันจะเป็นกลไกรูปแบบการบริหารที่มีประสิทธิภาพ

11. พัฒนาองค์กรทุกระดับให้เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ (Learning Organization หรือ L.O.) ให้องค์กรมีการตื่นตัว สร้างวัฒนธรรมคุณภาพที่มุ่งคุณภาพเป็นสำคัญ

12. มหาวิทยาลัยราชภัฏควรพยายามสร้างรูปแบบการบริหารที่ให้ทุกคนอยู่ในกระบวนการร่วมเรียนรู้และพัฒนา มีส่วนร่วมคิดร่วมตัดสินใจ ร่วมดำเนินการ ร่วมประเมินผล ร่วมปรับปรุงพัฒนา และร่วมภาคภูมิใจ

13. ต้องมองอนาคตที่จะให้องค์กรอยู่ได้ เข้มแข็งต่อไปได้ในอนาคต ต้องสร้างผู้นำองค์กรทางธุรกิจ ศึกษาศาสตร์ เพื่อรองรับการบริหารจัดการต่อไป

14. ระบบเครือข่ายสหวิทยาการเพื่อการบริหารและพัฒนา การผลิตบัณฑิตต้องอาศัยเครือข่ายเชิงสหวิทยาการ โดยเฉพาะบัณฑิตครูศาสตร์

15. บุคลากรโดยส่วนใหญ่ยึดติดกระบวนการทศวรรษเดิม ๆ ที่มาจากวิทยาลัยครู จนปรับเปลี่ยนพฤติกรรมที่เคยมีมาไม่ได้

16. ทรัพยากรที่ได้รับการสนับสนุนจากรัฐ หากเทียบกับมหาวิทยาลัยของรัฐ (ทบวงมหาวิทยาลัยเดิม) ยังเห็นความแตกต่างอย่างชัดเจนและยังเหมือนเดิม

17. มหาวิทยาลัยราชภัฏยึดติดกับกระบวนการความเป็นราชการมากเกินไป จนพัฒนาทุกเรื่องตามพันธกิจได้ยาก และยังบริหารแบบ Net Work Organization ไม่ได้

18. ขณะนี้การกำหนดรูปแบบการบริหารมหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัติตามประเด็นต่าง ๆ นั้นควรทำเป็นอย่างยิ่ง แต่ในสภาพจริงของการปฏิบัติอาจเป็นไปได้ เนื่องจาก

สภาพแวดล้อม และปัจจัยภายในภายนอกได้กำหนด และมีรูปแบบที่เป็นการดำเนินการเฉพาะของแต่ละแห่งรวมทั้งอำนาจในการบริหารและผู้บริหารมีความหลากหลายและวิสัยทัศน์ต่าง ๆ กัน ทั้งนี้ไม่รวมถึงปริมาณซึ่งเป็นอุปสรรคสำคัญในการร่วมมือกันตามรูปแบบที่ควรจะเป็น

19. มหาวิทยาลัยราชภัฏทำกิจกรรมได้น้อย เนื่องจากมีบุคลากรทั้งสายผู้สอนและ สายสนับสนุนมีน้อย บางแห่งจำกัดบุคลากรมาก เพราะต้องการประหยัดงบประมาณ ให้สายผู้สอนทำงานหลายด้าน จนทำให้เกิดความอ่อนแอทางด้านการสอนบัณฑิต

การผลิตบัณฑิตให้มีคุณภาพ หากทำได้ตามงานวิจัยนี้จะเป็นสิ่งที่ดีมากสำหรับสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย แต่ในความเป็นจริงขณะนี้ยังทำไม่ได้ ทำอย่างไรที่จะทำให้ งานวิจัยนี้สะท้อนความจริงของการดำเนินงานมหาวิทยาลัยไทยได้และนำไปสู่การเปลี่ยนแปลง มหาวิทยาลัยจะได้ผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพ ตอบสนองความต้องการของตลาดแรงงานและพัฒนาท้องถิ่นให้มีความเข้มแข็งได้